

Lovforslag nr. L 127. Fremsat den 18. januar 1995 af forskningsministeren (Frank Jensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om teleterminaludstyr¹⁾

§ 1

I lov nr. 230 af 8. april 1992 om teleterminaludstyr, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»Lov om satellitjordstations- og teleterminaludstyr.«

2. I § 1 og § 2 indsættes efter »teleterminaludstyr«: »og satellitjordstationsudstyr.«

3. § 2, nr. 3, ophæves.

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 3 og 4.

4. Efter § 5 indsættes:

»§ 5a. Forskningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af omkostninger

ved administration af loven og administrative forskrifter udstedt i medfør af denne, herunder kan der fastsættes gebyrer for godkendelse, tilsyn og kontrol.«

5. § 6, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommuners styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. maj 1995.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 93/97/EØF, EFT 1993 L 290 s.1.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

A. De gældende regler

Teleterminaludstysområdet har siden slutningen af 1970'erne undergået en liberaliseringsproces og i midten af 1980'erne blev det besluttet at gennemføre en yderligere liberalisering, således at teleterminaludstyr frit kunne forhandles og installeres under forudsætning af at udstyret opfyldte visse tekniske krav. I dag er området fuldstændigt liberaliseret. Med Folketingets vedtagelse af lov nr. 230 af 8. april 1992 om teleterminaludstyr blev Rådets direktiv af 29. april 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse implementeret. Loven bemyndiger forskningsministeren til at fastsætte nærmere regler om teleterminaludstyr.

Bemyndigelsen er udnyttet gennem udstedelsen af en bekendtgørelse om teleterminaludstyr jf. bekendtgørelse nr. 737 af 13. august 1994. Det fremgår af denne bekendtgørelse, at teleterminaludstyr kun kan markedsføres, sælges eller udleveres hvis udstyret er godkendt og korrekt mærket. Der fastsættes endvidere en række krav som teleterminaludstyret skal opfylde.

B. Baggrunden for lovforslaget

Formålet med forslaget er dels at skabe grundlag for gennemførelse her i landet af Rådets direktiv 93/97/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende af direktiv 91/263/EØF af 29. april 1991 for så vidt angår satellitjordstationsudstyr (i det følgende benævnt »satellitdirektivet«), dels at præcisere den hjemlismæssige baggrund for gebyrbetalingen på området. Direktiv 93/97/EØF er optrykt som bilag til lovforslaget.

Satellitdirektivet omfatter satellitjordstationsudstyr. Satellitjordstationsudstyr er udstyr, som kan anvendes til at sende, sende og modtage eller til kun at modtage radiokommunikationssignaler, som formidles via satellit eller andre rumbaserede systemer. Satellitjordstationsudstyr, der er bestemt til at blive

anvendt som en del af en medlemsstats offentlige telenet (infrastrukturen) er ikke omfattet af direktivet.

Satellitjordstationsudstyret kan enten være bestemt eller ikke bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet.

Ved »jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet« forstås en tilslutning til det offentlige telenet, som ikke omfatter noget rumsegment (satellit).

I Europa-Kommissionens grønne bog om en fælles politik for satellitkommunikation i Det Europæiske Fællesskab (Komm. (90) 490) foreslås indførelse af gensidig anerkendelse af typegodkendelser for satellitjordstationsudstyr som en af de vigtige forudsætninger bl.a. for etablering af et EU-marked for satellitjordstationsudstyr.

Ved direktiv 91/263/EØF (i det følgende benævnt »terminaldirektivet«) blev der indført fuld gensidig anerkendelse af typegodkendelser for teleterminaludstyr. Teleterminaludstyr er udstyr, der er bestemt til at blive tilsluttet det offentlige telenet. Terminaldirektivet blev implementeret i Danmark ved lov nr. 230 af 8. april 1992 om teleterminaludstyr.

Satellitjordstationsudstyr kan være teleterminaludstyr, jf. ovenfor, hvorfor det er fundet hensigtsmæssigt at regulere satellitjordstationsudstyr efter reglerne i terminaldirektivet.

Der er imidlertid ikke udtrykkeligt fastsat i terminaldirektivet, at det finder anvendelse på satellitjordstationsudstyr. Det er derfor i satellitdirektivet fundet påkrævet at fastslå, at de retningslinier, der er fastlagt i terminaldirektivet for teleterminaludstyr, også finder anvendelse på satellitjordstationsudstyr.

Satellitdirektivet træder i kraft den 1. maj 1995. Medlemsstaterne skal senest samme dato have truffet de nødvendige foranstaltninger til satellitdirektivets gennemførelse.

Lovforslaget indeholder ikke i sig selv bestemmelser om, hvilke krav der skal gælde for satellitjordstationsudstyr. Dette skyldes, at bemyndigelsesbestemmelserne i lov om teleterminaludstyr, der giver forskningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om teleterminaludstyr, anses for tilstrækkelige. Med lovforslagets vedtagelse vil bemyndigelsen udover teleterminaludstyr tillige finde an-

vendelse på satellitjordstationsudstyr. Der vil således blive opstillet regler for satellitjordstationsudstyr om bl.a. bemyndigede organer, mærkning, dokumentation for opfyldelsen af »de væsentlige krav« ved en godkendelse, om intern produktionskontrol m.m.

Regelsættet om godkendelsessystemet og kravene til udstyret m.m. vil i stor udstrækning være identisk med det gældende regelsæt for teleterminaludstyr, hvorfor der henvises til bemærkningerne til lov om teleterminaludstyr, jf. Folketingstidende 1992, Tillæg A, spalte 3899 ff.

Med lovforslaget foretages endvidere en justering og præcisering af gebyr- og straffebestemmelserne jf. nedenfor.

C. Lovens administrative og økonomiske konsekvenser

De administrative og økonomiske konsekvenser vil svare til lov om teleterminaludstyr, hvorfor der henvises til bemærkningerne til lov om teleterminaludstyr jf. Folketingstidende 1992, Tillæg A, spalte 3909.

Telestyrelsen vil kunne opkræve gebyrer for udgifter forbundet med arbejdet med administrationen af loven, administrative forskrifter samt godkendelse, tilsyn og kontrol, for udstyr der ikke tilsluttes det offentlige telenet.

I overensstemmelse med hjemlerne i § 2, stk. 5 i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, jf. lovbekendtgørelse nr. 474 af 1. juni 1994, i § 6 i lov om offentlig mobilkommunikation, jf. lovbekendtgørelse nr. 473 af 1. juni 1994, eller i § 9 i lov om offentlig personsøgning, jf. lov nr. 371 af 18. maj 1994, betaler netoperatørerne Telestyrelsens udgifter i forbindelse med udarbejdelse af administrative forskrifter, det nationale og internationale specifikationsarbejde på telekommunikationsområdet, generelle godkendelsesforhold samt arbejdet i tilknytning til forvaltningsområdet, herunder vedrørende forskellige udviklingsopgaver for udstyr der tilsluttes det offentlige telenet.

Vedrørende gebyrspørgsmålet i øvrigt henvises til bemærkningerne til lovforslagets nr. 3 og 4.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget har ikke væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

D. Høring

Lovforslaget har været sendt til høring i Statsministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet og Erhvervsministeriet. Endvidere er en række organisationer, der er repræsenteret i Telerådet blevet hørt.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med lovforslaget er det hensigten at de gældende regler i lov om teleterminaludstyr også skal finde anvendelse på satellitjordstationsudstyr.

Den foreslåede ændring af overskriften er derfor indsat for at skabe nødvendig klarhed over lovens anvendelsesområde.

Til nr. 2

Ad § 1 og § 2

Efter lovforslaget bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler for det danske godkendelsessystems opbygning og funktion, for de krav, der fremover skal være opfyldt for satellitjordstationsudstyr, samt for de foranstaltninger, der i øvrigt knytter sig hertil. Der vil således blive opstillet regler om bl.a. bemyndigede organer, mærkning, dokumentation for opfyldelse af »de væsentlige krav« ved en godkendelse, om intern produktionskontrol m.m. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ovenfor.

Til nr. 3

Ved indsættelse af § 5a om forskningsministerens adgang til at fastsætte regler om gebyrer til dækning af omkostninger ved administration af loven og administrative forskrifter udstedt i medfør af denne, herunder for godkendelse, tilsyn og kontrol er det ud fra systematiske hensyn fundet hensigtsmæssigt at ophæve § 2, nr. 3 hvorefter ministeren kan fastsætte regler om betaling i forbindelse med godkendelse, tilsyn og kontrol. Der er tale om en uændret videreførelse af praksis på området. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 4

Bestemmelsen foreslås indsat med henblik på at videreføre den hidtidige gebyrpolitik. Der er tale om en præcisering af den hjemmelsmæssige baggrund for opkrævning af betaling i forbindelse med godkendelse, tilsyn og kontrol, der er tilvejebragt i lovens § 2, nr. 3.

Af bemærkningerne til § 2, nr. 3 i lov om teleterminaludstyr, jf. Folketingstidende, Tillæg A spalte

3909, fremgår det at der bliver opkrævet betaling for arbejdet med godkendelse, tilsyn og kontrol. Det er overladt til de involverede organer at opkræve betaling for arbejdet i forbindelse med godkendelse, tilsyn og kontrol. I dag er Telestyrelsen, Dansk Standard og DELTA Dansk Elektronik, Lys og Akustik bemyndigede organer i henhold til teleterminaldirektivet. Telestyrelsen tager betaling for omkostninger i forbindelse med egentlig markedskontrol. Udgifter til markedskontrol, hvor det viser sig, at udstyret opfylder de fastsatte krav, dækkes ved opkrævning af årlige gebyrer hos de selskaber, der driver telenet omfattet af ene- eller særrettigheder.

Samtidig præciseres at Telestyrelsen i overensstemmelse med hidtidig praksis i gebyrerne indregner udgifter forbundet med de opgaver Telestyrelsen påtager sig i forbindelse med godkendelsesprocedurerne, herunder det internationale arbejde og udar-

bejdelsen af administrative forskrifter (bekendtgørelser m.v.) for udstyr der ikke tilsluttes det offentlige telenet. Der henvises i øvrigt til afsnit C i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Bestemmelsen foreslås indsat med det formål at bringe loven i fuld overensstemmelse med den nyeste praksis med hensyn til udformningen af straffebestemmelser. Hermed sikres tillige overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i anden lovgivning vedrørende telekommunikationsområdet.

Til § 2

Loven træder i kraft den 1. maj 1995. Satellitdirektivet træder i kraft samme dato.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 93/97/EØF

af 29. oktober 1993

om supplerung af direktiv 91/263/EØF for så vidt angår satellitjordstationsudstyr

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af
Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel
100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾,

ud fra følgende betragtninger:

(1) I den grøn bog om en fælles politik for satellitkom-
munikation i Det Europæiske Fællesskab, som
Kommissionen har ladet udarbejde, foreslås indfø-
relse af gensidig anerkendelse af typegodkendelser
for satellitjordstationsudstyr som en af de vigtigste
forudsætninger bl.a. for etablering af et EF-marked
for satellitjordstationsudstyr;

(2) i Rådets resolution af 19. december 1991 om
etablering af et fælles marked for satellittele-
tjenester og -udstyr ⁽⁴⁾ fastslås det, at et af hovedmå-
lene i satellitkommunikationspolitikken er at
harmonisere og liberalisere satellitjordstationsudstyr
på en sådan måde, at der tages hensyn til de vilkår,
som er nødvendige for opfyldelsen af væsentlige
krav;

⁽¹⁾ EFT nr. C 4 af 8. 1. 1993, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 176 af 28. 6. 1993, s. 74;
og afgørelse af 27. oktober 1993 (endnu ikke offentliggjort i
Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. C 161 af 14. 6. 1993, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 8 af 14. 1. 1992, s. 1.

(3) i nævnte resolution noterer Rådet sig med interesse,
at Kommissionen har til hensigt at stille forslag om
foranstaltninger med henblik på en indbyrdes
tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om
satellitjordstationsudstyr, herunder gensidig aner-
kendelse af udstyrets overensstemmelse efter de
allerede udarbejdede retningslinjer i direktiv
91/263/EØF ⁽⁵⁾;

(4) opnåelsen af et åbent EF-marked for satellitjord-
stationsudstyr forudsætter effektive og virkningsfulde
harmoniserede procedurer for certificering, prøv-
ning, mærkning, kvalitetskontrol og produktover-
vågning; alternativet til fællesskabslovgivning er, at
medlemsstaterne forhandler sig frem til et tilsva-
rende kompleks af bestemmelser, hvilket ville inde-
bære åbenlyse problemer som følge af de mange
organer, der i så fald skulle deltage i de forskellige
bilaterale forhandlinger; dette ville ikke kunne
gennemføres hurtigt og effektivt, og målsætning-
erne for den foreslåede foranstaltning kan derfor
ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemssta-
terne; for et EF-direktiv taler derimod, at denne
lovgivningsform flere gange i bl.a. telekommuni-
kationssektoren har vist sig at være praktisk, hurtig og
effektiv; den tilsigtede målsætning kan derfor bedst
realiseres på fællesskabsplan;

(5) Som Fællesskabets lovgivning er udformet på nuvæ-
rende tidspunkt, er det — på trods af Fællesskabets
grundspætning om frie varebevægelser — nødvendigt
at acceptere samhandelshindringer, der skyldes
forskelle i medlemsstaternes lovgivning om
markedsføring af produkter, når dette er en forud-
sætning for at opfylde de væsentlige krav; harmoni-
seringen af lovgivningerne består derfor i dette
tilfælde kun i at specificere de krav, der er

⁽⁵⁾ EFT nr. L 128 af 23. 5. 1991, s. 1.

- fornøden for at opfylde de væsentlige krav for så vidt angår satellitjordstationsudstyr; disse krav, der er ufravigelige, bør træde i stedet for de nationale bestemmelser;
- (6) Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (*) og Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (†) finder også anvendelse inden for telekommunikation og informationsteknologi;
- (7) direktiv 73/23/EØF dækker generelt også personers sikkerhed;
- (8) i Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (‡) er der fastlagt harmoniserede procedurer for beskyttelse af udstyr mod elektromagnetiske forstyrrelser, og der er fastlagt beskyttelseskrav samt procedurer for inspektion heraf; de generelle krav i direktiv 89/336/EØF gælder også for satellitjordstationsudstyr; krav vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet omfattes af nærværende direktiv i den udstrækning, hvor de er specifikke for satellitjordstationsudstyr;
- (9) i beslutning 87/95/EØF (¶) er det fastsat, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres for at fremme standardiseringsarbejdet i Europa, herunder udarbejdelsen og implementeringen af standarder inden for informationsteknologi og telekommunikation;
- (10) under hensyn til de væsentlige krav og for at gøre det lettere for fabrikanterne at godtgøre, at deres varer opfylder disse væsentlige krav, bør der på europæisk niveau foreligge harmoniserede standarder, således at almenhedens interesser er beskyttet hvad angår udformning og fremstilling af satellitjordstationsudstyr, og for at muliggøre kontrol med, at varerne opfylder de væsentlige krav; harmoniserede europæiske standarder, der udarbejdes af privatretlige organer, bør bevare deres ikke-bindende status; Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) og Det Europæiske Institut for Standardisering inden for Telekommunikationssektoren (ETSI) er anerkendt som organer med beføjelse til at vedtage harmoniserede standarder;
- (11) forslag til fælles tekniske forskrifter udarbejdes i almindelighed på basis af harmoniserede standarder og, for at sikre passende teknisk koordinering på et bredt europæisk grundlag, på basis af yderligere konsultationer, især med Komitéen for Anvendelse af Regler inden for Telekommunikationssektoren (TRAC);
- (12) ved direktiv 91/263/EØF blev der indført fuld gensidig anerkendelse af typegodkendelser for teleterminaludstyr, og der blev nedsat et godkendelsesudvalg for terminaludstyr (ACTE); dette udvalg, der skal bistå Kommissionen i varetagelsen af de opgaver, der påhviler denne i henhold til nævnte direktiv, er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand;
- (13) det er ikke udtrykkeligt fastsat i direktiv 91/263/EØF, at det finder anvendelse på satellitjordstationsudstyr;
- (14) det er derfor påkrævet at fastslå, at de retningslinjer, der er fastlagt i nævnte direktiv for teleterminaludstyr, også finder anvendelse på satellitjordstationsudstyr;
- (15) direktivets anvendelsesområde bør baseres på en så generel definition af udtrykket »satellitjordstationsudstyr«, at den tekniske videreudvikling ikke hindres; direktivet omfatter ikke særligt bygget satellitjordstationsudstyr, der indgår i det offentlige jordbaserede telenet; udelukkes skal bl.a. gateway-satellitjordstationer, der indgår i større fjernkommunikationsanlæg som led i udbuddet af infrastrukturer (såsom stationer med stor diameter) samt satellitstore- og kontroljordstationer;
- (16) direktivet berører ikke bestående særlige eller eksklusive rettigheder i forbindelse med satellitkommunikation, som medlemsstaterne kan bevare i overensstemmelse med fællesskabsretten;
- (17) hvad forbindelsen til det rumbaserede system angår, kan satellitjordstationsudstyr være bygget enten til kun at kunne sende radiokommunikationssignaler eller til både at kunne sende og modtage radiokommunikationssignaler eller til kun at kunne modtage radiokommunikationssignaler;

(*) EFT nr. L 77 af 26. 3. 1973, s. 29.

(†) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 92/400/EØF (EFT nr. L 221 af 6. 8. 1992, s. 55).

(‡) EFT nr. L 139 af 23. 5. 1989, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/31/EØF (EFT nr. L 126 af 12. 5. 1992, s. 11).

(¶) EFT nr. L 36 af 7. 2. 1987, s. 31.

- (18) hvad forbindelsen til det jordbaserede system angår, gælder det, at satellitjordstationsudstyr enten er beregnet til, eller ikke er beregnet til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet;
- (19) satelliters og andre rumbaserede systemers baner er en naturligt begrænset ressource, uanset om der er tale om geostationære baner, jordnære baner eller elliptiske baner;
- (20) udnyttelsen af banepositionerne sker i forening med udnyttelsen af radiofrekvensspektret, som også er en naturligt begrænset ressource; transmitterende satellitjordstationsudstyr udnytter begge disse ressourcer;
- (21) det er vigtigt for udviklingen af europæisk satellitkommunikation, at banepositionerne og radiofrekvensspektret udnyttes effektivt, og at skadelig interferens mellem rumbaserede og jordbaserede kommunikationssystemer, herunder andre tekniske systemer, undgås; Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) opstiller kriterier for effektiv udnyttelse af banepositionerne og for radiokoordinationen, så det sikres, at de rumbaserede og jordbaserede systemer kan fungere samtidig, uden at det resulterer i unødigt interferens;
- (22) harmonisering af vilkårene for markedsføring af satellitjordstationsudstyr bidrager til at skabe et åbent enhedsmarked, og dette vil ikke kun sikre en effektiv udnyttelse af banepositionerne og radiofrekvensspektret men også bidrage til, at skadelig interferens mellem rumbaserede og jordbaserede kommunikationssystemer og andre tekniske systemer undgås;
- (23) hvis banepositionerne og radiofrekvensspektret skal udnyttes på en sådan måde, at de væsentlige krav opfyldes, og hvis skadelig interferens mellem rumbaserede og jordbaserede kommunikationssystemer og andre tekniske systemer skal undgås, er der generelt set kun én mulighed, nemlig at anvende særlige tekniske løsninger; det er derfor nødvendigt med fælles tekniske forskrifter;
- (24) parametrene for udnyttelse af frekvensspektret for sendere er omfattet af de væsentlige krav i artikel 4, litra c) og e), i direktiv 91/263/EØF, og prøvningsmetoderne og grænseværdierne fastlægges i forbindelse med det pågældende udstyrs tekniske karakteristika;
- (25) satellitjordstationsudstyr, der kan anvendes til at sende eller til både at sende og modtage radiokommunikationssignaler, kan ud over de i dette direktiv fastsatte bestemmelser også være omfattet af tilladelsesordninger;
- (26) satellitjordstationsudstyr, der kun kan anvendes til at modtage radiokommunikationssignaler, kan ikke underkastes tilladelsesordninger, men alene bestemmelserne i dette direktiv, medmindre de er beregnet til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, jf. Grønbogen om Satellitkommunikation i EF; anvendelse af sådant satellitjordstationsudstyr skal ske i overensstemmelse med nationale forskrifter, der er foreneligt med EF-lovgivningen;
- (27) europæiske fabrikanter bør sikres reel tilsvarende adgang til tredjelandes markeder, navnlig USA's og Japans, fortrinsvis ved multilaterale forhandlinger inden for GATT, selv om bilaterale samtaler mellem Fællesskabet og tredjelande også kan bidrage til denne proces;
- (28) repræsentanter for teleselskaberne, brugerne, forbrugerne, fabrikanterne, tjenesteudbydere og fagforeningerne bør have ret til at blive hørt;
- (29) alle, der berøres af beslutninger, som træffes i medfør af dette direktiv, bør informeres om grunden til disse beslutninger og om, hvilke ankenuligheder der er adgang til;
- (30) der er behov for overgangsordninger, så fabrikanterne får den nødvendige tid til at tilpasse udformningen og fremstillingen af satellitjordstationsudstyr til de fælles tekniske forskrifter; for at opnå den nødvendige fleksibilitet bør overgangsordningerne udformes efter de konkrete tilfælde; de nødvendige overgangsbestemmelser fastsættes i de fælles tekniske forskrifter;
- (31) ACTE bør spille en vigtig rolle i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv; den bør indgå i et nært samarbejde med de relevante udvalg, der beskæftiger sig med tilladelsesprocedurerne for satellitnet og -tjenester —

UDSTED FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde, markedsføring og fri omsætning

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på satellitjordstationsudstyr som defineret i stk. 2.
2. I dette direktiv — finder de i direktiv 91/263/EØF fastlagte definitioner anvendelse, hvor dette er relevant

— forstås ved »satellitjordstationsudstyr« udstyr, som kan anvendes til kun at sende eller til både at sende og modtage eller til kun at modtage radiokommunikationssignaler, som formidles via satellit eller andre rumbaserede systemer; særligt satellitjordstationsudstyr, der er bestemt til at blive anvendt som en del af en medlemsstats offentlige telenet, henhører dog ikke herunder

— forstås ved »jordbaseret tilslutning til de offentlige telenet« en tilslutning til det offentlige telenet, som ikke omfatter noget rumsegment.

3. Det påhviler fabrikanter eller leverandører af satellitjordstationsudstyr at afgive erklæring om, hvorvidt udstyret enten er bestemt til eller ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at satellitjordstationsudstyr, der kun modtager signaler, og som ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, kun kan markedsføres og tages i brug og anvendes på deres område i overensstemmelse med nationale retsforskrifter, som er forenelige med EF-lovgivningen, hvis det opfylder kravene i dette direktiv, når det er korrekt installeret og vedligeholdt og anvendes til det tilsigtede formål.

Anvendelsen skal være i overensstemmelse med enhver national retsforskrift, der er forenelig med EF-lovgivningen, og som begrænser brugen til modtagelse af tjenesteydelser, der er bestemt til denne brug.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at andet satellitjordstationsudstyr kun markedsføres, hvis det opfylder kravene i dette direktiv, når det er korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendes til det tilsigtede formål. Anvendelse af sådant udstyr kan underkastes tilladelsesordninger i overensstemmelse med EF-lovgivningen.

3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at satellitjordstationsudstyr, der ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, ikke tilsluttes det offentlige telenet.

4. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at satellitjordstationsudstyr, der ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, frakobles det offentlige telenet.

Medlemsstaterne træffer endvidere alle nødvendige foranstaltninger efter national ret til at hindre en jordbaseret tilslutning af sådant udstyr til det offentlige telenet.

Artikel 3

Medlemsstaterne må ikke hindre den frie omsætning og markedsføring af satellitjordstationsudstyr, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 4

1. Satellitjordstationsudstyr skal opfylde samme væsentlige krav som de i artikel 4 i direktiv 91/263/EØF fastsatte.

2. I nærværende direktiv samt direktiv 91/263/EØF omfatter de væsentlige krav i artikel 4, litra a), i direktiv 91/263/EØF personers sikkerhed på samme måde som i direktiv 73/23/EØF.

3. Hvad angår satellitjordstationsudstyr, der kan sende eller både kan sende og modtage, skal det væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 4, litra e), i direktiv 91/263/EØF om effektiv udnyttelse af radiofrekvensspektret, forstås således, at det også omfatter en effektiv udnyttelse af banepositionerne og undgåelse af skadelig interferens mellem rumbaserede og jordbaserede kommunikationssystemer og andre tekniske systemer.

4. Hvad angår satellitjordstationsudstyr, skal kravene til elektromagnetisk kompatibilitet, for så vidt de specifikt gælder satellitjordstationsudstyr, være underlagt det væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 4, litra c), i direktiv 91/263/EØF.

5. Satellitjordstationsudstyr skal opfylde det væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 4, litra f), i direktiv 91/263/EØF, hvoraf det fremgår, at satellitjordstationsudstyr skal kunne fungere sammen med det offentlige telenet.

6. Satellitjordstationsudstyr skal opfylde det væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 4, litra g), i direktiv 91/263/EØF, hvoraf det fremgår, at satellitjordstationsudstyr i begrundede tilfælde skal kunne fungere sammen via det offentlige telenet.

Ved begrundede tilfælde forstås de tilfælde, hvor satellitjordstationsudstyr kan anvendes til og er bestemt til at understøtte en tjeneste, som Rådet har besluttet skal være til rådighed i hele Fællesskabet; de nærmere krav i forbindelse med denne driftskompatibilitet fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 16.

7. Uanset stk. 1, 5 og 6 er der intet krav om, at satellitjordstationsudstyr, der ikke er bestemt til tilslutning til det offentlige telenet, skal opfylde de væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 4, litra b), d), f), og g), i direktiv 91/263/EØF.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne forudsætter, at de væsentlige krav, som er nævnt i artikel 4, litra a) og b), i direktiv 91/263/EØF, er opfyldt for så vidt angår satellitjordstationsudstyr, når udstyret opfylder de nationale standarder, der gennemfører de relevante harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Medlemsstaterne offentliggør sådanne nationale standarders referencer.

2. Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 16:

— som et første skridt bestemmelser til klarlæggelse af, hvilken type satellitjordstationsudstyr der skal omfattes af fælles tekniske forskrifter, samt den dertil hørende erklæring om anvendelsesområdet for disse forskrifter med henblik på deres fremsendelse til vedkommende standardiseringsorganer

— som andet skridt de tilsvarende harmoniserede standarder eller dele deraf, når vedkommende standardiseringsorganer har udarbejdet disse, til gennemførelse af de væsentlige krav, jf. artikel 4, stk. 2 til 5. Standarderne vil blive ændret til bindende fælles tekniske forskrifter, hvis referencer skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de harmoniserede standarder, som er nævnt i artikel 5, ikke fuldt ud opfylder eller overskrider de væsentlige krav, som omhandles i artikel 4, anvendes samme forespørgsels- og notifikationsprocedure som i artikel 7 i direktiv 91/263/EØF.

Artikel 7

1. Konstaterer en medlemsstat, at satellitjordstationsudstyr, der er mærket som anført i kapitel III, ikke opfylder de relevante væsentlige krav, når det anvendes korrekt og til det af fabrikanten tilsigtede formål, anvendes samme foranstaltninger, informations- og høringsprocedurer som i artikel 8, stk. 1, 2 og 4, i direktiv 91/263/EØF.

2. Konstateres det, at satellitjordstationsudstyr, der er forsynet med CE-mærkning, ikke opfylder de relevante væsentlige krav, træffer den kompetente medlemsstat de fornødne foranstaltninger over for den, der har påsat mærkningen. Der anvendes samme notifikationsprocedure som i artikel 8, stk. 3 og 4, i direktiv 91/263/EØF.

KAPITEL II

Overensstemmelsesvurdering

Artikel 8

1. Alt satellitjordstationsudstyr, der kan sende eller både sende og modtage, skal underkastes alle bestemmelserne om overensstemmelsesvurdering i artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 91/263/EØF i overensstemmelse med de heri angivne valgmuligheder for fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.

2. Med hensyn til kravene til sprog gælder samme procedurer som fastlagt i artikel 9, stk. 3, i direktiv 91/263/EØF.

3. Artikel 10, stk. 5, i direktiv 89/336/EØF finder ikke anvendelse på udstyr, der omfattes af dette direktiv eller af direktiv 91/263/EØF.

Artikel 9

Satellitjordstationsudstyr, der kun kan modtage, og som er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, er — for så vidt angår den jordbaserede forbindelse — underlagt bestemmelserne om overensstemmelsesvurdering i artikel 8, stk. 1, og — for så vidt angår de øvrige elementer — underlagt enten bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, eller de i bilaget fastlagte EF-procedurer for intern produktionskontrol, for så vidt angår kravene i dette direktiv.

Artikel 10

Satellitjordstationsudstyr, der kun kan modtage, og som ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, er underlagt enten bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, eller de i bilaget fastlagte EF-procedurer for intern produktionskontrol, for så vidt angår kravene i dette direktiv.

Artikel 11

Ud over bestemmelserne i artikel 8, 9 og 10 gælder, at satellitjordstationsudstyr, som ikke er bestemt til tilslutning til det offentlige telenet, skal ledsages af en erklæring fra fabrikanten eller leverandøren, som skal udstedes og fremsendes efter de samme procedurer som dem, der er fastlagt i artikel 2 og bilag VIII i direktiv 91/263/EØF, dog således at der i erklæringen henvises til dette direktiv i stedet for til direktiv 91/263/EØF.

Artikel 12

Hvad angår satellitjordstationsudstyr, anvendes der samme procedure for bemyndigede organer og prøvningslaboratorier som de procedurer, der er fastlagt i artikel 10 og i bilag V i direktiv 91/263/EØF.

KAPITEL III

CE-overensstemmelsesmærkning og påskrifter

Artikel 13

1. Satellitjordstationsudstyr, som er i overensstemmelse med dette direktiv, forsynes med CE-mærkning, der består af »CE«-siglen, efterfulgt af identifikations-symbolet for det ansvarlige bemyndigede organ og i givet fald et symbol, der viser, at udstyret er bestemt til og egnet til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet. »CE«-siglen og disse to andre symboler er vist i bilag VI til direktiv 91/263/EØF.

2. Det er forbudt at anbringe mærker, der kan forveksles med den i stk. 1 nævnte CE-mærkning.

3. Satellitjordstationsudstyr skal af fabrikanten identificeres ved hjælp af type, parti- og/eller serienumre og med navnet på den fabrikant og/eller den leverandør, der er ansvarlig for dets markedsføring.

4. Uanset stk. 1 forsynes satellitjordstationsudstyr, der kun kan modtage, som ikke er bestemt til jordbaseret tilslutning til det offentlige telenet, og som er underlagt de i bilaget fastlagt EF-procedurer for intern produktionskontrol for så vidt angår kravene i dette direktiv, med CE-mærkning, der består af »CE«-siglen.

Artikel 14

Hvis det konstateres, at den i artikel 13, stk. 1, nævnte mærkning er foretaget på satellitjordstationsudstyr:

- som ikke er i overensstemmelse med en godkendt type, eller
- som er i overensstemmelse med en godkendt type, men som ikke opfylder de herfor gældende væsentlige krav

eller hvis fabrikanten ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler ham efter den relevante EF-overensstemmelseserklæring, finder proceduren i artikel 12 i direktiv 91/263/EØF anvendelse.

KAPITEL IV

Udvalgsprocedurer

Artikel 15

1. Godkendelsesudvalget for Terminaludstyr, der er nedsat ved artikel 13, stk. 1, i direktiv 91/263/EØF, i det følgende benævnt »udvalget«, bistår Kommissionen i gennemførelsen af nærværende direktiv.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

3. Kommissionen hører med mellemrum repræsentanterne for teleselskaberne, brugerne, forbrugerne, fabrikanterne, tjenesteudbydere og fagforeningerne og underretter udvalget om udfaldet af disse høringer, således at der kan tages behørigt hensyn hertil.

Artikel 16

1. Uanset artikel 15, stk. 1 og 2, anvendes proceduren nedenfor på spørgsmål, der er omfattet af artikel 4, stk. 6, og artikel 5, stk. 2.

2. Kommissionens repræsentant forelægger det i henhold til artikel 15 nedsatte udvalg et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes, jf. artikel 4, stk. 6, og artikel 5, stk. 2. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

4. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Har Rådet, ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

KAPITEL V

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 17

1. Kommissionen udarbejder samtidig med og på samme måde som anført i artikel 15 i direktiv 91/263/EØF en rapport om gennemførelsen af nærværende direktiv.

2. Når Kommissionen forelægger de udkast til foranstaltninger om fælles tekniske forskrifter, som er nævnt i artikel 5, stk. 2, skal den sikre, at der efter behov indsættes overgangsbestemmelser i udkastene til foranstaltninger.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 1. maj 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse foranstaltninger, skal der deri henvises til dette direktiv, eller de skal ledsages af en sådan henvisning, når de offentliggøres. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 1993.

På Rådets vegne

R. URBAIN

Formand

F. t. l. vedr. teleterminaludstyr

BILAG

EF-procedure for intern fabrikationskontrol

1. Dette bilag beskriver en procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, som varetager de forpligtelser, der er fastlagt i punkt 2, sikrer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem.

Fabrikanten anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.

2. Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 3, og fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant stiller den til rådighed for de nationale myndigheder med henblik på inspektion i mindst ti år efter det tidspunkt, hvor produktionen af produktet er ophørt.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, har den person, som er ansvarlig for produktets markedsføring i Fællesskabet, pligt til at fremlægge den tekniske dokumentation.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om produkterne opfylder direktivets krav. I det omfang, der er nødvendigt for denne vurdering, skal dokumentationen indeholde følgende:

- en generel beskrivelse af produktet
- konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
- de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt produktets funktion
- en liste over, hvilke af de standarder, der er nævnt i artikel 5, der er anvendt helt eller i relevant omfang, eller hvis der ikke er fastlagt sådanne standarder, dokumentationen vedrørende den tekniske konstruktion, samt beskrivelser af, hvilke løsninger der er brugt for at opfylde de krav i direktivet, der vedrører det pågældende produkt
- resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelse mv.
- prøvningsrapporter.

4. Fabrikanten eller dennes repræsentant opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen sammen med den tekniske dokumentation.

5. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fremstillingsprocessen sikrer, at det fremstillede produkt er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, som er nævnt i punkt 2, og med de krav i direktivet, der vedrører det pågældende produkt.